

ито се заемаха съ единъ таборъ и нѣколко десѣтки башибозуци*). Появлението, обаче, на крайната лѣва колона, излѣзе тѣй ненадѣйно, че неприятеля едва свари да заеме съ нѣкои само части окопитѣ си. Русската колона слѣдъ нѣколко залпа, се хвърлюва ненадѣйно на тѣхъ и сполучва да завладѣе срѣдното укрѣпление. Турцитѣ се опитватъ да въстановетъ редъ и се защищаватъ, но стремителната атака на лѣвата колона, отъ фронта и отъ дѣсния турски флангъ, ги принуждаватъ да отстъпятъ, испърво въ укрѣпленията си около лагера, а послѣ — къмъ висотата Бозлуджа и малкъ Бердекъ. Отстъплението въ края се е прѣвърнало въ безпорядъчно бѣгство и руситѣ завладѣха всичкитѣ лагерни принадлежности на тоя страниченъ отрядъ. Слѣдъ това, отряда на Бойно Родзевича се спира на заетата позиция и се окопва. Заеманието на този пунктъ имаше твърдѣ важно значение, защото отъ тукъ можеше да се влѣзе прѣзъ с. Янина въ свѣзка съ генералъ Гурко, но несполуката на другитѣ колони, както ще видимъ по долѣ, принуди князь Свѣтополкъ Мирски да заповѣда на 5-й вечерята на крайната лѣва колона да се върне обратно въ Габрово съ цѣлъ да се съсрѣдоточатъ всичкитѣ сили.

Лѣвата колона на капитана Клионтова, слѣдъ неимовѣрни трудности и лутания сбѣрка назначения ѝ пѣтъ, и около 2 часа слѣдъ пладиѣ излѣзе на върха *Захарната глава*, който се намираще срѣщу м. Бердекъ. Благодарение на прѣсечѣната и лѣсиста мѣстность, патрулитѣ на колоната можаха да откриятъ противника само тогава, когато се бѣха наближили на нѣколко стотинъ само крачки. Изведнѣжъ двѣтѣ роти бѣха срѣщнати съ силенъ оръженъ и артилерийски огънь отъ фронта и

*) Сотникъ Галдинъ бѣше произвелъ рекогносцировка въ това направление още на 2-й юлий и съ една сотня бѣше заелъ върха гол. Бердекъ, но понеже при по нататѣшното си движение на югъ, той се натъкна на турски пѣхотни части то бѣше принуденъ да отстъпи на сѣверъ отъ тѣзи височина, гдѣто испослѣ къмъ него се присѣдини Бойно Родзевичъ.